

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R. R.**
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem sídlem 280 02 Kolín,
Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2020 č. j. MSK 49416/2020, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín ze dne 5. 3. 2020 č. j. MUCT/13487/2020 o přestupku podle § 125c

Shodu s prvopisem potvrzuje

odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že byl nedostatečně zjištěn stav věci, nebylo dostatečně zjištěno místo spáchání přestupku. Popis místa, kde mělo dojít ke spáchání přestupku je dle jeho názoru nedostačující a vzniká tedy logická pochybnost o tom, kde měl být údajný přestupek spáchán. Přesné zjištění místa považuje žalobce za stěžejní i s ohledem na následné prokazování materiálního znaku spáchaného přestupkového jednání. Podklady pro vydání rozhodnutí jednoznačně neprokazují, že přestupek byl spáchán v obci. I pokud by tomu tak bylo, tak v daném místě se nenachází žádná stavba, což je zásadní pro naplnění materiálního znaku přestupku. Žalobce uvedl, že na základě své místní znalosti věděl, že se pohybuje mimo zástavbu a v daném místě je naprosto minimální výskyt chodců. Bylo třeba, aby správní orgán prokázal, že v dané době a místě k zvýšenému pohybu chodců docházelo a že byly porušeny nebo ohroženy jejich zákonné zájmy. Nebyl prokázán materiální znak přestupku. V napadeném rozhodnutí není konstatováno, koho svým jednáním ohrozil. Uvedl, že se neztotožňuje se závěry žalovaného, že materiální znaky přestupku odpovídají znakům formálním. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí uvádí, že spatřuje naplnění materiálních znaků přestupku v porušení pravidel silničního provozu, s tím, že je společenským zájmem dodržování pravidel silničního provozu, ovšem i tato formulace jde proti smyslu a logice chápání materiálního a formálního znaku přestupku. Za klíčové považuje žalobce zjištění místa spáchání přestupku. Zdůraznil, že se jedná o rovný přehledný úsek komunikace a vzniká pochybnost o ohrožení jakéhokoli veřejného zájmu či konkrétních osob. Naměřená rychlost v místě mimo zástavbu a na přehledném rovném úseku dle jeho názoru není zjevně nepřiměřenou. Také provoz musel odpovídat možností jet vyšší rychlostí, než je maximální dovolená, bez ohrožení jiných účastníků silničního provozu, neboť nikde není zmíněno, že by předjížděl jiná vozidla. I když po formální stránce přestupek spáchal, nebylo mu prokázáno, že by svým jednáním kohokoli ohrozil.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že místo přestupku je více než dostatečně určeno označením obce, částí obce, ulice, čísla popisného a směru jízdy měřeného vozidla. Provádění místního šetření by bylo zcela nadbytečné. Správní orgán I. stupně s ohledem na skutkovou situaci provedl nadstandardní množství důkazů, které přestupek žalobce zcela nepochybně prokazují. Zejména prokazují, že přestupek se stal, že se stal v obci a že se v místě nachází zástavba, mimo jiné také restaurace a autobusové zastávky. S ohledem na to, že žalobce svým jednáním – překročením rychlosti v obci o 46 km/h, tedy téměř dvojnásobně, naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu přestupku, nelze o absenci materiálního znaku přestupku vůbec uvažovat.
4. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.

5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 24. 7. 2019 bylo sepsáno oznámení přestupku, podle něhož žalobce jako řidič motorového vozidla Renault Megane, RZ X, dne 24. 7. 2019 v 08:27 hodin v Českém Těšíně na ulici Ostravská, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Byla naměřena rychlost 96 km/h (po odečtu). V oznámení o dopravním přestupku se žalobce vyjádřil písemně sdělením, že spěchal. Oznámení o přestupku podepsal. Rychlost vozidla byla měřena silničním laserovým rychloměrem ProLaser III PL-DOK I výrobní číslo 053/06. Spis obsahuje rovněž ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70429-18 ze dne 26. 10. 2018 s platností do 25. 10. 2019. Na snímku z rychloměru, který je rovněž součástí spisu jsou kromě jiného uvedeny i údaje o místě přestupku (ulice Ostravská), údaj o rychlostním limitu 50 km/h, rychlost vozidla 99 km/h v čase 08:27 hodin dne 24. 7. 2019, měření bylo prováděno na příjezdu – ke stanovišti hlídky městské policie, na vzdálenost 235 m. Číslo snímku z měřiče 3526. Místo spáchání přestupku a směr jízdy vozidla jsou rovněž vyznačeny na situačním plánu, který je přiložen k oznámení přestupku, kde je zakresleno stanoviště hlídky městské policie na ulici Ostravské před křižovatkou s ulicí Mistřovickou a místo, kde se mělo vozidlo nacházet v době změření rychlosti. Součástí spisu je i situační mapka, kterou vyhotovil a do spisu založil správní orgán I. stupně dne 30. 10. 2019. Na mapce se satelitním snímkem je zaznamenána délka úseku, na kterou bylo měření prováděno – 235 m, je vyznačeno místo, kde stála hlídka Městské policie Český Těšín při provádění měření rychlosti, je vyznačeno také místo, kde se nacházelo změřené vozidlo při jízdě ve směru od Havířova na Český Těšín. Změřené vozidlo se nacházelo těsně za křižovatkou ulice Ostravské a Slepé a za vjezdem k domu č. p. 102. Rovněž z fotografií z internetových stránek www.mapy.cz, které správní orgán přiložil k situačním mapkám, je zachycen průběh ulice Ostravské v Českém Těšíně – Mistřovicích od začátku označení obce dopravní značkou IZ 4a „Obec“ až po přibližné místo, kde byla rychlost vozidla změřena. Na fotografiích je patrné, že na začátku u úseku obce Český Těšín – Mistřovice ve směru od Havířova je umístěna dopravní značka „Obec“ s názvem obce „Český Těšín – Mistřovice“. Spis obsahuje rovněž dvě fotografie dopravní značky IZ 4a „Obec“ označující začátek obce Český Těšín – Mistřovice na ulici Ostravské ve směru od Havířova na Český Těšín, které byly pořízeny, jak plyne ze svědecké výpovědi strážníka J. C. 24. 7. 2019 po ukončení měření rychlosti. Svědci – strážníci městské policie pan P.G. a J. C. shodně vypověděli, že kontrolu dopravního značení označujícího začátek obce provádějí vždy před zahájením měření rychlosti. Strážník J. C. rovněž vypověděl, že měření rychlosti bylo prováděno na ulici Ostravské naproti restaurace Monaco před autobusovou zastávkou. Součástí spisu je i přípis „aktualizace určení úseků pozemních komunikací k měření rychlosti vozidel Městskou policií Český Těšín od 4. 1. 2019 do 31. 12. 2019“ ze dne 4. 1. 2019 č. j. KRPT-281641/ČJ-2018-070306, z něhož plyne, že úsek, ve kterém Městská policie Český Těšín prováděla měření rychlosti vozidla žalobce, byl označen takto: Český Těšín, Mistřovice, silnice č. I/11 – ulice Ostravská, od křižovatky s ulicí Pod Nádrží po křižovátku s ulicí Mistřovická (obousměrně).
6. Dne 5. 3. 2020 č. j. MUCP/13487/2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci 50 km/h, stanovené v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a to tím, že dne 24. 7. 2019 v čase 08:27 hodin v obci Český Těšín – Mistřovice na ulici Ostravské poblíž č. p. 102, ve směru jízdy od Havířova, jako řidič osobního motorového vozidla Renault Megane, RZ X, při

řízení uvedeného vozidla z nedbalosti překročil nejvyšší dovolenou rychlost v tomto úseku pozemní komunikace se nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km v obci, když silničním rychloměrem byla naměřena rychlost jízdy vozidla, které řídil, 99 km/h. Při vzetí do úvahy možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h, která je při rychlostech do 100 km/h jednotná pro všechny rychloměry schvalované v České republice, byla jako nejnižší skutečná rychlost jízdy naměřena rychlost 96 km/h. Nejvyšší dovolenou rychlost v obci tedy překročil nejméně o 46 km/h. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců počínaje právní moci rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

7. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 25. 5. 2020 č. j. MSK 49416/2020 tak, že odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
8. V projednávané věci bylo místo spáchání přestupku dostatečně prokázáno nejen prostřednictvím oznámení přestupku sepsaného na místě samém, dále snímkem z rychloměru, fotografiemi dopravní značky IZ 4a „Obec“, situačním plánkem, který je přiložen k oznámení přestupku a také výpověďmi svědků, strážníků městské policie pana J. C. a pana G. kteří potvrdili, že měření rychlosti prováděli v obci Český Těšín na ulici Ostravské. Místo spáchání přestupku je jednoznačně patrné z podkladů obsažených ve správním spise a nevyvstaly proto pochyby, že by rychlost byla změřena nikoli v obci Český Těšín – Mistřovice na ulici Ostravské poblíž č. p. 102 ve směru jízdy od Havířova, ale na jiném místě. Správní orgán I. stupně proto zcela správně považoval žalobcem navrhovaný důkaz místním šetřením za nadbytečný a neprovedení důkazu v rozhodnutí také řádně odůvodnil, a to na str. 9. Soud uzavírá, že výroková část rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje k namítanému popisu skutku s označením místa jeho spáchání veškeré zákonné náležitosti plynoucí z § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. V daných souvislostech soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 158/2018-40, č. j. 9 As 291/2014-39, rovněž na rozsudek ve věci sp. zn. 4 As 264/2019, v nichž se Nejvyšší správní soud opakovaně zabýval otázkou náležitostí vymezení místa spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve výroku správního rozhodnutí. V posuzované věci správní orgány dostaly své povinnosti zjistiť skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu).
9. K námitce ohledně materiální stránky přestupku soud zdůrazňuje, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45). Samotné stanovení formálních znaků přestupku tedy v sobě nese v běžně se vyskytujících případech i stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší, než nepatrný. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že bylo dovozeno porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, a to porušení zájmů na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti ve výši zjištěné v tomto případě nejméně o 46 km/h, bezpochyby porušuje chráněný zájem společnosti a materiální znak přestupku tak naplňuje. O tom, že minimální zákonem požadovaná míra společenské nebezpečnosti byla v daném případě zcela zjevně naplněna, proto není pochyb. Žalobce se dopustil výrazného překročení nejvyšší dovolené rychlosti, přičemž nebyly shledány žádné výjimečné okolnosti, které by mohly vyvolávat nenaplnění materiální stránky přestupku. Soud

souhlasí s žalovaným, že nadměrná rychlost je nebezpečná pro řidiče samotného i ostatní účastníky silničního provozu a že jsou zde očekávání ostatních řidičů, resp. jejich rozumný předpoklad či spolehnutí na chování ostatních účastníků silničního provozu dle zákona. Soud sdílí závěr žalovaného, že materiální znak přestupku nelze vyloučit na základě toho, že nedojde k přímému ohrožení osob nebo majetku. Žalovaný zcela správně zdůraznil, že společenským konsenzem byly stanoveny limity nejvyšších dovolených rychlostí na daných úsecích pozemních komunikací na úrovni obecně závazného pravidla (nejvyšší dovolená rychlost v obci 50 km/h) a zákonodárce pak stanovil, jakými jednáními je naplněna skutková podstata přestupku, čímž vyjádřil, že takové jednání není v zájmu společnosti. V podrobnostech soud odkazuje na závěry žalovaného a správního orgánu I. stupně, neboť se s nimi zcela ztotožňuje, přičemž rozhodnutí správních orgánů tvoří nedílný celek.

10. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
11. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.11.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně